

[Finansministeren.]

skatter skulde fortsættes, og gjorde opmærksom paa, at der senere vilde blive fremsat Forslag derom. Jeg gentager for de Herrer, at selvfølgelig kan man ikke ved en Finanslovbeslutning vedtage, at bestaaende Love skal have forlænget Gyldighed, naar det ikke udtrykkelig er anført, og derfor har jeg nævnt, at der vil blive fremsat Forslag derom. Og jeg gentager, at alle disse Love, som udløber enten den 31. Marts eller den 30. Juni, kan ikke have Gyldighed længere, medmindre det særligt vedtages, at de vedblivende skal have Gyldighed. Og for tredje Gang gentager jeg, at der vil blive fremsat et Forslag derom, saaledes at de Herrer med god Samvittighed kan stemme for Finanslovforslagets Overgang til tredje Behandling.

Det samme gælder Spørgsmaalet om de 20 Mill. Kr., som det er vedtaget at opkræve i direkte Skat til Nedbringelse af Skatter i Amtskommunerne. Hvis der ikke bliver Anvendelse for disse 20 Mill. Kr. til det Formaal, som var tilsigtet ved Lovens Vedtagelse, kan disse Penge naturligvis ikke opkræves, medmindre det ved særlig Lov bestemmes, saa heller ikke i saa Henseende er der nogen Risiko. Men disse Penge er i Virkeligheden ikke medregnet her, idet de nok er ført til Indtægt, men samtidig er ført til Udgift til dette bestemte Formaal.

Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) talte om Kommunernes Mellemregningskonto paa 50 Mill. Kr. og erindrede om, at der har været et Samraad om dette Spørgsmaal, men Samraadet havde for ham ikke været fuldt tilfredsstillende. Nej, det er muligt; det var jo ikke opgivet, hvad det var, man ønskede oplyst. Men jeg synes, at naar der i Statsregnskabet findes en Redegørelse og en meget udførlig Redegørelse for denne Mellemregningskonto paa Pag. 365 og følgende, saa var det rimeligt, hvis vi skal give yderligere Oplysninger, om vi saa fik præciseret, hvad det er man ønsker oplyst. Det blev der talt lidt om den Dag. Men jeg henstiller til det højtærede Finansudvalg, hvis der er andre Ting, man ønsker Oplysning om angaaende Mellemregningskontoen, at vi da faar en skriftlig Meddelelse om, hvilke bestemte Punkter det er, saa skal vi i Finansministeriet, saa vidt det er muligt, besvare disse Spørgsmaal.

Der var ligeledes i Finansudvalget Samraad angaaende Jordfondens Rente. Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) spurgte om, hvorledes det gik med denne

Sag, og føjede til, at Renten maa jo nedsættes, thi Staten kan dog ikke kræve af andre, at de skal nedsætte Renten, naar den ikke selv gør det. Ja, det er dog ikke saa aldeles afgjort rigtigt. Der er den Forskel, at man siger til Banker og Sparekasser: Naar Indlaansrenten nedsættes saa og saa meget, saa maa I ogsaa sætte Udlaansrenten ned. Hvis det ærede Medlem er i Stand til at skaffe Staten Penge paa billigere Vilkaar end 4 pCt., saa skal vi gerne nedsætte Renten. Men jeg spørger det ærede Medlem: Naar det nu viser sig, at Staten ikke kan laane Penge til en saa billig Rente, er det saa det ærede Medlems Mening, at Staten skal sætte Udlaansrenten ned under det, som Staten selv maa betale, naar den optager sine Laan? Man kan gøre det, men det ærede Medlem maa være klar over, at det betyder en Merudgift for Staten, og det ærede Medlem Hr. Pinholt sagde: Vi vil dog se paa de foreliggende Forslag til Indtægtslove, det er muligt, der skal foretages Ændringer. Jeg beder om, at man saa ogsaa vil tage dette Spørgsmaal med, naar man kræver, at Renten skal nedsættes i al Almindelighed, at man saa ogsaa vil være villig til at skaffe de nødvendige Midler til at betale Omkostningerne med.

Men jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at man i Ministeriet er langt fremme i Overvejelserne angaaende dette Spørgsmaal. Dette Spørgsmaal om Nedsættelse af Renten vedrører jo ikke Jordfonden alene, for den andrager kun en forsvindende Del i Forhold til de Hundreder af Millioner, som Staten har udlaant; men hele Spørgsmaalet er altsaa under Overvejelse. Jeg mener ikke, det kan løses uden ved en Lov — og det maa jo navnlig glæde det ærede Medlem Hr. Pinholt, at man ikke ved en Finanslovbeslutning eller anden Beslutning kan ændre Renten eller nedsætte Renten for Statens Indlaan —, og der vil man saa faa Lejlighed til at drøfte hele dette Spørgsmaal.

Pinholt: Jeg vil gerne i Anledning af det Svar, den højtærede Finansminister gav mig, sige, at jeg har naturligvis ikke været af den Anskuelse, at naar man vedtog Finansloven her ved anden Behandling, saa var ogsaa dermed disse Indtægtslove sikrede. Men det, jeg har villet forvare mig imod, det var, at den højtærede Minister paa et senere Tidspunkt, naar han forelagde disse Love — som efter min Mening godt kunde have været forelagt for længere Tid siden —, da sagde til os: